

En sista hälsning

FÖRORD

Efter många år lämnar jag nu redaktörskapet för Svenskt Gudstjänstlivs årsböcker. Det har varit intressanta år och samarbetet med resten av redaktionen har varit mycket gott. Bland mina medarbetare med årsboken vill jag särskilt tacka tre: Evah Igestam, som är redaktör för TRO & TANKE, Ragnar Holte, som på ett suveränt sätt sköter ekonomin och som har tagit ett stort ansvar också för innehållet i årsböckerna, och Birgit Lindkvist Markström, som ensam bär ansvaret för att recensionsavdelningen skall fungera. Stafettpinnen har nu överlämnats till min kollega i Lund, Sven-Åke Selander. Den kanske lite vågade rubriken på mitt förord till denna årgång alluderar på detta, men också på det faktum att temat 1998 är *begravningen*.

Det här förordet skrivs i New York. Jag ägnade därför en del tid åt att söka komma underfund med om frågan om begravningen är aktuell i detta amerikanska, mångreligiösa samhälle. Men någon omvälvande diskussion förs inte här. Tonvikten i vad som skrivs ligger på det pastoralpsykologiska planet (individualpsykologiskt och socialpsykologiskt). Mycket av det som skrivs fokuseras i begreppet "counselling". Liksom i Sverige har kyrkorna under de senaste decennierna genomgått liturgiska reformer, också vad gäller begravningsliturgin. Det är sannolikt för tidigt att just nu förvänta sig att detta skall tas upp till förnyad prövning.

Ytterligare ett intryck från den amerikanska scenen: det finns ingen motsvarighet så långt jag kunnat se – och det är i det här fallet ganska långt – till årsboken Svenskt Gudstjänstliv. Vad som skrivs är akademiskt begränsat till den berörda disciplinen eller av rent pastoral karaktär. Ett exempel på detta är temanumret "And at Last" av *Liturgy. Journal of the Liturgical Conference* 10 (1992) No. 3, som, liksom det nummer av Svenskt Gudstjänstliv som nu presenteras, här belyser olika aspekter på begravningen.

Svenskt Gudstjänstliv 1998 har alltså temat *begravningen*. Det spänner över vida fält, men har direkt anknytning till den svenska kontexten, som är präglad av en inre sekularisering av det kyrkliga livet, där bristen på klassisk, kristen trosuppfattning suppleras av nya idéer, somliga med vag anknytning till den tro som kyrkorna gör anspråk på att företräda.

Sven-Erik Brodd

General Theological Seminary
New York, oktober 1998